

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1000, ул. „Георг Вашингтон” № 17, тел./факс 02 905 75 03
Изх. № *ЖС-02-42-Р4/17.1.17*
Дата: *28.09.2017г.*

РЕШЕНИЕ

ТЕОДОРА ТОЧКОВА – главен инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет (ИВСС), като разгледа постъпилото възражение от Христина Ботева Гарванска – съдия в Софийски районен съд (СРС), заведено с вх. № 7955/19.06.2017 г. (вх. рег. № КЖ-02-42/16 от 19.06.2017 г.) по описа на ИВСС срещу Акт за резултати от извършена проверка по възлагане с решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 27, т. 1 от 06.12.2016 г. в Софийски районен съд, наказателно отделение (НО), наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, в частта му досежно констатациите и изводите за наказателни дела от общ характер, на доклад на съдия Гарванска, за да се произнесе взе предвид следното:

Съдия Гарванска изразява несъгласие с констатациите в Акта на ИВСС досежно допуснатото нарушение на законовите срокове при изготвяне на мотивите към съдебните актове по част от проверените дела, на доклад на председателствания от възразилата 115-ти състав и отправената препоръка за ежемесечни отчети на състава.

В тази връзка на първо място, съдия Гарванска счита, че „количественото оценяване на работата на съдията следва да се извършва не въз основа на статистическите данни за неговата работа, а въз основа на тяхното съпоставяне, сравняване и анализ, което неминуемо предполага обосноваването на обективен критерий за определяне на времевата продължителност на изпълнението на всички задължения на съдията по всички едновременно разглеждани от него през проверявания период дела”, т.е. на натовареността ѝ. Излагайки тези аргументи, твърди, че изводите в Акта на ИВСС, отнасящи се до законовите срокове за разглеждане на проверените дела и до изготвяне на мотивите към присъдите по част от тях не са обосновани с оценка на тежестта на делата съобразно Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети от ВСС.

Подчертава, че изводите за неизготвените мотиви по част от проверените дела не съответстват и на констатациите в самия Акт на ИВСС, че за 2014 г., 2015 г. и 2016 г. 115-ти състав е разглеждал над средния за наказателно отделение брой дела, поради което именно тази ѝ натовареност е причина за установените от Инспектората срокове на разглеждане на проверените дела и неизготвяне на мотивите по част от тях.

Заявява, че неоснователно при посочване на сроковете за забава са включени едномесечния отпуск на съдията през лятото, времето по чл. 329, ал.1 от ЗСВ (съдебната ваканция) и времето на инвентаризация в съда през месец януари.

Накрая, във връзка с отправената в Акта препоръка за предоставяне на ежемесечни отчети на състава възразилата сочи, че през периода 2012 – 2017 г. председателстваният от нея 115-ти състав е намалил т.нар. „висящност на делата - от близо 300 бр. до 145 бр., без да е изключван от разпределение”. В подкрепа на твърденията си, към възражението прилага и справки за натовареността на 115-ти състав за 2012 г.-2016 г., както и за първите два месеца на 2017 г., Заповеди № АС-16/20.01.2017 г. на административния ръководител – председател на СРС, от която се установява, че 115 състав на СРС не е спрял от разпределение и Заповед № АС-1/04.01.2016 г. на административния ръководител – председател на СРС относно организиране на график на съдебните заседания и разпределението на съдебните зали по състави.

Извън гореизложеното, по отношение на част от проверените дела, възразилата уточнява следното:

- по НОХД № 3924/2014 г. посочва, че несвоевременното изпращане на препис от разпореждане на съда от 30.10.2012 г. се дължи на неизпълнение на задълженията на съдебния деловодител, за което е сигнализиран председателя на СРС. Намира, че в Акта необосновано е прието, че насрочването на делото при второто му постъпване в съда е след 4 месеца, вместо след 2. Счита, че като причина за продължителността на производството следва да бъде посочен и отказът на прокурора да изпълни разпореждането на съда за отстраняване на нарушения;

- по НОХД № 6128/2013 г. възразява срещу извода, че „съдът не е положил нужната активност при издирване и призоваване на подсъдимото лице и организацията на дейност не се отличава с ефективност“. Поддържа мнение, че извода е необоснован, като се аргументира с извършените процесуално-следствените действия и предприетите дисциплиниращи мерки във всяко съдебно заседание по делото;

- по НОХД № 925/2014 г. (във възражението е допусната техническа грешка и номерът на делото е неправилно изписан, тъй като провереното от ИВСС дело е НОХД № 9259/2014 г.) изтъква, че причини за продължителността на производството са „късното изготвяне на графика за дежурствата на състава и фактическата и правна сложност на делото - с обвинение за 13 деяния за присвояване на сума 93 848 лева и 13 граждански искове”;

- по НОХД № 9982/2014 г. отново изброява извършените процесуално-следствени действия и предприетите дисциплиниращи мерки във всяко съдебно заседание по делото и възразява срещу извода, че „съдът не е положил нужната активност при издирване и призоваване на подсъдимото лице и организацията на дейност не се отличава с ефективност”. Счита, че като причини за продължителността на производството следва да се посочат и липсата на адрес за призоваване на подсъдимия и предприетото общодържавно издирване;

новият състав на съда и несъгласието на защитника за прочитане показанията на разпитаните свидетели;

- по НОХД № 12509/2014 г. твърди, че причина за продължителността на производството е „фактичестката сложност на делото – обвинение с 11 свидетели и новия състав на съда по това дело” и

- по НОХД № 20403/2012 г. обръща внимание, че причини за продължителността на производството са фактичестката сложност на делото – обвинение с 54 деяния, двукратното искане на СРП за изменение на обвинението и ограничената възможност на съда да заседава след 17.30 часа, съгласно Заповед от 04.01.2016 г. на административния ръководител - председател на СРС от 04.01.2016 г.

По изложените съображения моли да бъдат обсъдени възраженията й.

След като се запозна с доводите, релевиращи в постъпилото възражение и с приложенията към него, с Акта за резултати от извършената проверка, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС и приложенията към него материали, главният инспектор, за да се произнесе прецени:

Възражението е подадено от легитимирано лице в срока по чл. 58, ал. 3, изр. 2 от ЗСВ. Христина Гарванска е съдия в Софийски районен съд, дейността й е била предмет на процесната проверка и в горепосочения Акт се съдържат констатации, изводи и препоръки за нейната работа. Видно от приложеното към преписката писмо с изх. № 9001430 от 27.07.2017 г. на административния ръководител – председател на СРС и приложения към него списък, Актът за резултати от извършената проверка е връчен на съдия Гарванска срещу подпис на 09.06.2017 г. Възражението на съдия Христина Гарванска е подадено по пощата на 16.06.2017 г., видно от печата на пощенското клеймо и е постъпило в Инспектората към Висшия съдебен съвет на 19.06.2017 г., където е заведено с вх. № 7955/19.06.2017 г. (вх. рег. № КЖ-02-42/16 от 19.06.2017 г.). Поради горното, главният инспектор приема, че възражението е допустимо.

Разгледано по същество, възражението е **неоснователно** по следните съображения:

I. На първо място, по отношение на частта от възражението, касаещо тежестта на разгледаните от 115 състав дела и натовареността му, следва да се отбележи, че съдия Гарванска не оспорва констатациите в Акта на ИВСС относно допуснатите нарушения на законовите срокове при изготвяне на мотивите към съдебните актове по част от проверените дела, както и необосновано продължителните периоди за насрочване и отлагане на съдебните заседания. Вместо това, сочи, че в Акта не са взети предвид коефициента на тежест на делата, на доклад на 115 състав, а оттам и че натовареността й не е изчислена съобразно Правилата за натовареност на съдиите, приети от ВСС. Предвид този аргумент, най-напред е необходимо да се уточни, че съгласно чл. 13, ал. 1 от цитираните Правила на ВСС, „коефициентът за тежест на съдебните дела е първичен измерител на натовареността на съдиите, еквивалент на средното необходимо време за разглеждане и приключване на съдебни дела от

различен тип, който отчита различните аспекти на фактическа и правна сложност на делото“. Изложеното сочи на извод, че тежестта на разглежданите от съдиите дела се отчита само при изчисляване на натовареността им. Последната обаче, съобразно чл. 5, ал. 2, т. 3 от Правилата за натовареност на съдиите, подлежи на преценка не въобще, а само в рамките на дисциплинарните производства. Следователно натовареността на конкретния съдебен състав би имала отношение дотолкова, доколкото е налице образувано производство по ангажиране на дисциплинарната ѝ отговорност. В случая подобна процедура не е иницирана. Напротив, проверяващият екип, отчитайки допуснатите от съдия Христина Гарванска нарушения на сроковете по чл. 252 и чл. 271, ал. 10 от НПК при насрочването и отлагането на делата, и с цел недопускането им в бъдеще, е дал препоръка до административния ръководител – председател на СРС за изискване на ежемесечни отчети за делата на 115 и на други състави и за причините за отлагането на съдебните заседания.

Поради това, главният инспектор на ИВСС намира, че не следва да излага подробни аргументи досежно тежестта на делата, на доклад на 115 състав и натовареността му. За пълнота на изложението, обаче е нужно да се подчертае, че натовареността на съдията не представлява валидно извинение за превишаване на сроковете за разглеждане и решаване на делата – извод, до който и ЕСПЧ е достигал в практиката си (Напр. в Решение от 07.07.1989 г. по делото Юнион Алиментария Сандерс С.А. срещу Испания, § 38-42.).

Наред с горното и за изчерпателност на настоящето изложението, не може да не се отбележи, че твърденията на съдия Гарванска относно неправилното включване на едномесечния отпуск на съдията през лятото, времето на съдебната ваканция и на инвентаризацията на съда през м. януари, са неприемливи. На това твърдение противостоят правилата за излагане на мотивите към присъдата, регламентирани в разпоредбите на чл. 308, ал. 1 и ал. 2 от НПК, които не поставят зависимост между сочените от възразилата периоди и сроковете за изготвяне на мотивите към съдебните актове. Подобна свързаност няма и между сочените от съдия Христина Гарванска периоди и сроковете за насрочване на делата по чл. 252 и за отлагането им по чл. 271, ал. 10 от НПК.

С оглед на горното, възражението в тази му част се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

II. По повод на частта от възражението относно проверените от екипа на ИВСС 7 бр. дела, на доклад на съдия Христина Гарванска – председател на 115 състав (във възражението е отбелязано, че са проверени 8 бр. дела, но видно от констативната част на Акта за резултати от извършената проверка предмет на последната са били 7 бр. НОХД, по които съдия Гарванска е била докладчик. Едно от делата – НОХД № 9259/2014 г. е описано 2 пъти), и изложените допълнителни факти, на първо място следва да се подчертае, че причините за отлагане на съдебните заседания, посочени от съдия Гарванска до голяма степен са отразени и в констативната част на Акта. Напр. по отношение на НОХД № 3924/2014 г. на стр. 923, абз. 7 и 8 е упоменато, че съдът 2 пъти е прекратил

производството по делото поради неизпълнение от страна на прокурора на дадените указания за отстраняване на допуснати нарушения на процесуалните правила.

На следващо място, част от причините, довели до отлагане на делата, посочени и от възразилата и от проверяващите са: нередовно призоваване на подсъдим (по НОХД № 3924/2014 г., по НОХД № 6128/2013 г. и по НОХД № 9982/2014 г.); неявяване на подсъдим (по НОХД № 6128/2013 г. и по НОХД № 9982/2014 г.) или на защитника му (по НОХД № 6128/2013 г.) и започването на делото отначало поради промяна на съдебния състав (по НОХД № 6128/2013 г.), несъмнено са довели до закъснения при разглеждането и решаването на делата в разумен срок по смисъла на чл. 22, ал. 1 от НПК и чл. 6, ал. 1 от ЕКЗПЧОС още на първата инстанция. Поради това, макар и част от тях да са обективни, наличието им следва да се разглежда през призмата на практиката на ЕСПЧ, която е трайна и последователна по отношение на отговорността за допускането на забавата при разглеждането и решаването на делата. Така напр. според Европейския съд в Страсбург при проблеми, свързани с осигуряване на подсъдимия или неговия защитник, е налице забавяне на производството по вина на съда (В този смисъл е напр. Решение от 2.02.2006 г. на ЕСПЧ по делото на Василев срещу България, § 94). До същият извод – че отговорността за допуснатите забави е на съда, ЕСПЧ е достигал и при отлагане на делата поради проблеми, свързани със съдебния състав (напр. в Решение от 12.04.2007 г. на ЕСПЧ по делото Васил Ангелов срещу България, § 13 и §28).

Като основни причини за продължителността на производството по проверените дела, по които съдия Христина Гарванска е докладчик, проверяващият екип на ИВСС обаче е отличил не гореописаните, а прекомерно дългите интервали от време за първоначално насрочване и за отлагането на съдебните заседания по делата, на доклад на 115 състав, председателстван от възразилата. Именно времето, вариращо от 4 месеца и 18 дни по НОХД № 12509/2014 г. до 6 месеца и 20 дни по НОХД № 6128/2013 г., необходимо на съдия Гарванска да насрочи първоначално делата, е допринесло за част от закъсненията по образуването и движението на проверените дела. И тук отново е уместно да се припомни практиката на ЕСПЧ, според която насрочване в такъв продължителен времеви интервал на първото заседание по делата винаги допринася за увеличаване на общата продължителност на производството (В този смисъл е напр. Решение от 02.11.2006 г. на ЕСПЧ по делото Калпачка срещу България, §84). За всеобхватност на изложението следва конкретно да се уточни, че твърдението на възразилата, че НОХД № 3924/2014 г. по описа на СРС, НО, 115 състав е насрочено 2 месеца след връщането му от СГС е необосновано. Видно от изложеното на стр. 923, абз. 11 и 12 в констативната част на Акта, делото е постъпило в СРС след връщането му от СГС на 17.07.2014, а е насрочено с разпореждане от 16.10.2014 г. за разглеждане в о.с.з за 17.11.2014 г. Във възражението не се сочат други дати, нито към него се прилагат писмени доказателства, оборващи констатацията на проверяващия

екип. Поради това може да се направи извод, че е насрочено в 4-месечен срок от постъпването му в СРС.

Що се отнася до отлагането на съдебните заседания през продължителни времеви интервали от 4, 5, 8 месеца (каквито са налице по НОХД № 6128/2013 г.; НОХД № 9982/2014 г. и НОХД № 17600/2014 г.), то отново според Съда в Страсбург, следва да се отбележи, че също способства за забава на делата, като отговорността за нея е на съда (В подобна насока е напр. Решение от 26.07.2001 г. на ЕСПЧ по делото на Илийков срещу България, § 113).

Предвид изложеното, късното изготвяне на графика за дежурства на състава и невъзможността му да заседава след 17.30 часа, сочени като причини за допуснати закъснения при разглеждането съответно на НОХД № 9259/2014 г и НОХД № 20403/2012 г. не могат да бъдат приети за основателни извинения. Тези причини, наред с отбелязаното от възразилата неизпълнение на задълженията на съдебния деловодител, са все въпроси, свързани с организацията на административната дейност, която е в правомощията на председателя на СРС по силата на чл. 80, ал. 1, т. 9 от ЗСВ. Поради това следва да бъдат отнасяни за решаване към него, а не към главния инспектор.

На последно място, следва да се уточни, че фактическата и правна сложност на делата, сочена от съдия Гарванска като причина за продължителността им, не обоснова неспазването на предвидените в чл. 252, ал. 1 и ал. 2, чл. 271, ал. 10 и чл. 308, ал. 1 и ал. 2 от НПК срокове. Същата, колкото и голяма да е, не може да бъде разумно обяснение за допуснатите забави и да оправдае продължителността на производствата – извод, до който нееднократно е достигал в практиката си и ЕСПЧ (Напр. в Решение от 30.09.2004 г. на ЕСПЧ по делото на Николова срещу България, (№ 2) по жалба № 40896/1998 г., § 83, Решение от 08.07.2014 г. на ЕСПЧ по делото Въчев срещу България, § 96 и др.).

Поради изложеното, възражението и в тази му част се явява неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Мотивиран така и на основание чл. 59 от Правилника за организацията на дейността на Инспектората към Висшия съдебен съвет и за дейността на администрацията и на експертите, главният инспектор на Инспектората към ВСС

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно възражение с вх. № 7955/19.06.2017 г. (вх. рег. № КЖ-02-42/16 от 19.06.2017 г.), подадено от Христина Гарванска, съдия в СРС, срещу Акт за резултати от извършена проверка по възлагане с решение на съдийската колегия на ВСС по протокол № 27, т. 1 от 06.12.2016 г. в Софийски районен съд, наказателно отделение (НО), наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС.

Решението е окончателно.

Решението да се изпрати на Христина Гарванска – съдия в Софийски районен съд, на хартиен носител, с известие за доставяне.

Да се приложи като неразделна част от Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС- на хартиен носител.

Да се изпрати на Александър Ангелов – административен ръководител - председател на Софийски районен съд, приложено към Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, като неразделна част от Акта – на хартиен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на административния ръководител - председател на Софийски градски съд, приложено към Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, като неразделна част от Акта – на електронен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на Даниела Дончева – административен ръководител - председател на Софийски апелативен съд, приложено към Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, като неразделна част от Акта – на електронен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на Лозан Панов – председателстващ съдийската колегия към ВСС, ведно с Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, приложено като неразделна част от Акта – на електронен носител, с известие за доставяне.

Да се изпрати на Сотир Цацаров – председателстващ прокурорската колегия към ВСС, ведно с Акта за резултати от извършена проверка в Софийски районен съд, наказателно отделение, наредена със Заповед № Ж-02-42/17.01.2017 г. на главния инспектор на ИВСС, приложено като неразделна част от Акта – на електронен носител, с известие за доставяне.

ГЛАВЕН ИНСПЕКТОР
ТЕОДОРА ТОЧКОВА

ТТ

